

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลอนแร่
เรื่อง ห้ามเผาโดยเด็ดขาดในพื้นที่ตำบลอนแร่

ด้วยสถานการณ์ฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ในพื้นที่จังหวัดราชบุรี เกินมาตรฐาน (๓๗.๕ ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร) อย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน โดยมีสาเหตุมาจากการเผาในพื้นที่ป่าไม้ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าอนุรักษ์ ป่าชุมชน ที่สาธารณะ การเผาในที่เกษตรกรรม การเผาขยะในพื้นที่ชุมชน/เมือง พื้นที่ริมทาง ตลอดจนแหล่งกำเนิดมลพิษต่าง ๆ ในภาคอุตสาหกรรม และควันทิ้งจากยานพาหนะ

ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละออง (PM ๒.๕) ไม่ให้มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตประชาชน และมีคุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน องค์การบริหารส่วนตำบลอนแร่ จึงประกาศห้ามเผาโดยเด็ดขาดในพื้นที่ตำบลอนแร่ ภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องท้ายประกาศฉบับนี้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายดำเนินคดีกับผู้ฝ่าฝืนกฎหมายอย่างเคร่งครัด โดยให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอนแร่ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอนแร่ สมาชิกสภาฯ ผู้นำท้องที่ สอดส่องดูแลเอาใจใส่และชี้แจงประชาชนในพื้นที่ปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จนกว่าสถานการณ์ไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) จะเข้าสู่สภาวะปกติ

ประกาศ ณ วันที่ มกราคม ๒๕๖๙

(นางสาวนิตยา บัวแยม)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอนแร่

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๖๓ (ต่อ)	(๔) ก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง เว้นแต่เป็นการ ก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่จำเป็นเพื่อ ประโยชน์ใน การปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการจัดการป่าชุมชนตามมาตรา ๔๔ (๓) เช่น การสร้างหอดูไฟป่าฝ่าย ชะลอน้ำ ที่พื้กลาดตระเวน หรือศาลา เรียนรู้ โดยสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวต้องมี ลักษณะกลมกลืนกับ สภาพแวดล้อม ไม่ เป็นการทำลายสภาพธรรมชาติเดิม และ ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก คณะกรรมการ ป่าชุมชนประจำจังหวัด ก่อน		

๓. พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๑๔	ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใด ยึดถือครอบครองทำ ประโยชน์หรืออยู่อาศัย ในที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ทำไม้ เก็บหาของป่า หรือกระทำด้วย ประการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติ เว้นแต่ (๑) ทำไม้หรือเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕ เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๖ ทวิ หรือมาตรา ๑๖ تري กระทำการ ตามมาตรา ๑๗ ใช้ประโยชน์ตามมาตรา ๑๘ หรือกระทำการตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ (๒) ทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวง ห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้	มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง และ วรรคสอง	ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้ง แต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท ในกรณีความผิดตามมาตรา นี้ ถ้าได้ กระทำเป็นเนื้อที่เกินยี่สิบห้าไร่ หรือ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ (๑) ไม้สัก ไม้ยาง ไม้สนเขา หรือไม้ หวงห้ามประเภท ข. ตามกฎหมาย ว่าด้วยป่าไม้หรือ (๒) ไม้อื่นที่เป็นต้นหรือเป็นท่อน อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่าง รวมกันเกินยี่สิบต้นหรือท่อน หรือ รวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร หรือ (๓) ต้นน้ำลำธาร หรือ (๔) พื้นที่ชายฝั่ง ผู้กระทำความผิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปี ถึง ยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาท ถึงสองล้านบาท

๔. พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๑๙	<p>ภายในอุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ยึดถือหรือครอบครองที่ดิน ก่อสร้างแผ้วถาง เผาป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิม,</p> <p>(๒) เก็บหา นำออกไป กระทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพซึ่งไม้ ดิน หิน กรวด ทราย แร่ ปิโตรเลียม หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น หรือกระทำการอื่นใด อันส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๓) ล่อหรือนำสัตว์ป่าออกไปหรือกระทำให้เป็นอันตรายแก่สัตว์ป่าด้วยประการใด</p> <p>(๔) เปลี่ยนแปลงทางน้ำหรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ทะเล ท่วมทันเหือดแห้ง เน่าเสีย หรือเป็นพิษ</p> <p>(๕) ปิดกั้นหรือทำให้เกิดขวางแก่ทางน้ำหรือทางบก</p> <p>(๖) เข้าไปดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อหาผลประโยชน์</p> <p>(๗) นำเครื่องมือสำหรับล่าสัตว์ หรือจับสัตว์หรืออาวุธใด ๆ เข้าไป</p> <p>(๘) ยิงปืน ทำให้เกิดระเบิด หรือจุดดอกไม้เพลิง</p> <p>(๙) ทิ้งสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิงซึ่งอาจทำให้เกิดเพลิงไหม้</p> <p>(๑๐) กระทำให้หลักเขตหรือเครื่องหมายแสดงแนวเขต ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีตามพระราชบัญญัตินี้ เคลื่อนที่ ลบเดือนเสียหาย สูญหาย หรือไร้ประโยชน์</p>	มาตรา ๔๑	<p>ผู้ใดยึดถือหรือครอบครองที่ดิน ก่อสร้างแผ้วถาง เผาป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิม ในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึง ยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้กระทำในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ หรือพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๒ ตามที่ คณะรัฐมนตรีกำหนด หรือพื้นที่เปราะบางของระบบนิเวศหรือความหลากหลายทางชีวภาพ ผู้กระทำ ต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งถึงหนึ่ง</p>

๕. พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๕๕(๔)	ภายในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ห้ามมิให้ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๒) ยึดถือหรือครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า หรือทำด้วยประการใด ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพ ธรรมชาติเดิม	มาตรา ๙๙	ผู้ใดยึดถือ หรือครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า หรือกระทำด้วย ประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพหรือ เปลี่ยนแปลงสภาพธรรมชาติไปจาก เดิมในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอันเป็น การฝ่าฝืนมาตรา ๕๕(๒) ต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี หรือ ปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้ กระทำในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ หรือ พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๒ ตามที่คณะรัฐมนตรี กำหนด หรือพื้นที่เปราะบางของ ระบบนิเวศหรือ ความหลากหลาย ทางชีวภาพ ผู้กระทำ ต้องระวาง โทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติ ไว้ในวรรคหนึ่ง กึ่งหนึ่ง
มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง	เมื่อได้มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนด ห้าม ล่าสัตว์ป่าชนิด หรือประเภทใดแล้ว ห้ามมิ ให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้ (๑) ล่าสัตว์ป่าชนิดหรือประเภทนั้น หรือ เก็บหรือทำอันตรายแก่รังของสัตว์ป่า นั้น (๒) ตัด โคน แผ้วถาง เผา ทำลาย ต้นไม้ หรือพฤษชาติอื่น หรือทำลาย ทำให้ เสื่อมสภาพขูด เก็บ ซึ่งแร่ ดิน หิน กรวด ทราย ลูกกรัง ของป่า หรือทรัพยากร ธรรมชาติใด ๆ หรือเลี้ยงสัตว์หรือ ปล่อย สัตว์หรือสัตว์ป่า หรือเปลี่ยนแปลง ทางน้ำ หรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ท่วมทัน หรือเหือดแห้ง เป็นพิษหรือเป็น อันตรายต่อสัตว์ป่า	มาตรา ๑๐๓	ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ (๑) หรือ (๒) ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับ ไม่เกินเจ็ดแสนบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ ในกรณีที่การฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ (๒) เป็น การกระทำแก่ทรัพยากรธรรมชาติ ที่ สามารถเกิดใหม่ทดแทนได้ ตามฤดูกาล และมีมูลค่ารวมกันไม่เกิน สองพันบาท ผู้กระทำต้องระวางโทษ ปรับไม่เกิน ห้าพันบาท

๕. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๒๕(๔)	ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ (๑) หรือ (๒) ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือ ปรับไม่ เกินเจ็ดแสนบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ ในกรณีที่การฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ (๒)เป็นการ กระทำแก่ทรัพย์สินสาธารณะที่สามารถ เกิดใหม่ทดแทนได้ตามฤดูกาลและมีมูลค่า รวมกันไม่เกิน สองพันบาท ผู้กระทำความ ผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินห้าพันบาท	มาตรา ๗๔	ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออก ตามมาตรา ๒๘/๑ วรรคสอง โดย ไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามเดือน หรือปรับไม่เกิน สองหมื่น ห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๖	ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ ห้ามผู้หนึ่ง ผู้ใดมิให้ก่อเหตุรำคาญในที่หรือทางสาธารณะ หรือสถานที่เอิกชนรวมทั้งการระงับเหตุ รำคาญ ด้วยตลอดทั้งการดูแลปรับปรุง บำรุงรักษา บรรดาถนน ทางบก ทางน้ำ รางระบายน้ำ คู คลอง และ สถานที่ต่าง ๆ ในเขตของตนให้ ปราศจากเหตุรำคาญ ในการนี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ ออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อระงับกำจัด และควบคุมเหตุรำคาญต่าง ๆ ได้		
มาตรา ๒๗	ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นหรืออาจ เกิดขึ้นในที่หรือทางสาธารณะ ให้เจ้า พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็น หนังสือให้บุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุ หรือ เกี่ยวข้อง กับการก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ นั้น ระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญภายใน เวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ ในคำสั่ง และ ถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำ โดยวิธีใดเพื่อ ระงับหรือป้องกันเหตุ รำคาญนั้น หรือ สมควรกำหนดวิธีการเพื่อ ป้องกันมิให้มี เหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกใน อนาคต ให้ระบุไว้ ในคำสั่งได้		

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๒๗ (ต่อ)	<p>ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง และเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นอาจเกิดอันตรายอย่าง ร้ายแรงต่อสุขภาพ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระงับเหตุรำคาญนั้น และอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้ เกิดเหตุรำคาญนั้นขึ้นอีก โดยบุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับก่อก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญต้องเป็นผู้เสีย ค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการนั้น</p>		
มาตรา ๒๘	<p>ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควรจะให้ กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งได้</p> <p>ในกรณีที่ไม่มี การปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจระงับเหตุรำคาญนั้นและอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีก และถ้าเหตุรำคาญเกิดขึ้น จากการกระทำการละเลย หรือการยินยอมของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น เจ้าของหรือผู้ครอบครอง สถานที่ดังกล่าวต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย สำหรับการนั้น</p>		

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๒๘ (ต่อ)	ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชนอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามมิให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้มีการระงับเหตุรำคาญนั้นแล้วก็ได้		

๗. พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๑๓๐	ห้ามมิให้ผู้ใดเผา หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ภายในระยะห้าร้อยเมตร จากทางเดินรถเป็นเหตุให้เกิดควัน หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะที่อาจทำให้ไม่ปลอดภัยแก่การจราจรในทางเดินรถนั้น	มาตรา ๑๕๒	ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ... มาตรา ๑๓๐ หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนด ตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตาม มาตรา ๗๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๙๖ วรรคสอง หรือไม่เคลื่อนย้าย รถตามมาตรา ๑๔๓ (๑) มีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกินสี่พันบาท*

๘. ประมวลกฎหมายอาญา...

ความผิดตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๒๑๗	ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์สินของผู้อื่น	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท
มาตรา ๒๑๘	ใดวางเพลิงเผาทรัพย์สินดังต่อไปนี้ (๓) โรงมหรสพหรือสถานที่ประชุม (๔) โรงเรือนอันเป็นสาธารณสมบัติ ของแผ่นดิน เป็นสาธารณสถาน หรือเป็นที่สำหรับประกอบพิธีกรรมตามศาสนา	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
มาตรา ๒๑๙	ผู้ใดเตรียมเพื่อกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา ๒๑๗ หรือมาตรา ๒๑๘	ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพยายามกระทำความผิดนั้น ๆ
มาตรา ๒๒๐	ผู้ใดกระทำให้เกิดเพลิงไหม้แก๊ววัตถุใด ๆ แม้เป็นของตนเอง จนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรก เป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๓๘ ผู้กระทำต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑๘
มาตรา ๒๒๔	ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวใน มาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๒๑ หรือ มาตรา ๒๒๒ เป็นเหตุให้บุคคลอื่น ถึงแก่ความตาย	ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอด ชีวิต ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
มาตรา ๒๒๕	ผู้ใดกระทำให้เกิดเพลิงไหม้โดยประมาท และเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นเสียหาย หรือการกระทำโดยประมาทนั้นน่าจะเป็นอันตรายแก่ชีวิตของบุคคลอื่น	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ